

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VIII. De probatione legitimitatis Natalium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

favor hic prolem legitimandi non conceditur matrimonio postmodum contracto, si spurcia fuerit, & ex damnata de jure copula generata hæc proles, prout Pontif. in *cit. c. Tanta*, expressè statuit.

§. VI.

De Legitimatione illegitimorum facta per privilegium, sive concessionem Papæ.

PER rescriptum Principis supremam potestatem habentis, non tantum naturales filij illegitimi, sed spurij etiam, & ex damnata copula geniti legitimari possunt, & ad omnia jura legitimorum restitui (cum enim defectus legitimorum natalium sit tantum jatis humani, consequenter per voluntatem Principis tolli potest) & quidem à Summo Pontifice, non solum quoad ordines Ecclesiasticos, Dignitates, & Beneficia, sed etiam quoad hæreditatis successionem in bonis temporalibus, & quoad officia sæcularia, non tantum in terris jurisdictioni suæ temporalis subiectis, sed ubique terrarum, dispensando in radice matrimonij, abrogando & revocando legem Canoniam statuentem tale impedimentum dirimens, & retrahendo talem dispensationem in tali casu ad initium matrimonij contracti, in ordine ad damna omnia tollenda, quæ ob illegitimitatem illata fuerunt, legitimari, saltem indirectè quoad effectus civiles, posse illegitimos, *ex c. Per venerabilem 13. h. t.* patet, cum enim indirectè dispensare possit in radice matrimonij, ubique terrarum consequenter taliter potest.

§. VII.

De potestate legitimandi illegitimos, qua competit sæcularibus Principibus.

POTESTATEM legitimandi ad officia, & actus sæculares esse penes regentem, & alios Principes, qui in temporalibus superiorem non habent, ut *Authen. Quidus modi natura* etc. ut etiam penes inferiores, ut ad certamdam jura fiant illi habiles, prout Episcopi etiam dispensare possunt ad ordines inferiores, & simplicia beneficia, postquam conceditur. Ad talem autem legitimationem à supremo Principe in hoc loco expediendam requiritur primò, ut exprimitur qualitas legitimandi, cum scilicet naturalis ille, vel spurcia sit, utrum sit natus ex adulterio, simplici, vel duplicato; ex incestu, & quali; ex legitimo & c. secundò requiritur, ut talis legitimo talis, vocatis etiam illis, quorum interest, & in quorum præjudicium, ratione portionis legitime minutæ, cedere possit talis legitimatione, vel certè, vivente Patre, qui post legitimationem, mentio fiat in tali legitimatione, filiorum naturalium, & legitimorum.

§. VIII.

De probatione legitimatis Naturalium.

POTEST ac debet, qui assertit se legitimum filium esse, probare hoc modo, si doceat parentes suos contractum publicè in facie Ecclesiæ. Secundò probet, quod communi opinione videretur.

nix habebantur, quod essent maritus & uxor. Tertiò si probet, quod parentes se tractabant, ut maritus & uxor; & quamvis parent aliqui solam famam sufficere ad probandam legitimitatem, saltem mortuis parentibus. Negant tamen hoc alij, videatur *c. transmissa 3. h. t.*

ubi assertioni parentum statur contra legitimos natales, &c. *Per tuas 12. eodem* ubi testium depositioni magis deferetur, quam famæ vicinix, & quæ dicta sunt de probatione filiationis in *L. 2. Decret. Tit. 19. §. 7.*

TITVLVS XVIII

QUI MATRIMONIUM ACCUSARE POSSINT VEL CONTRA ILLUD TESTIFICARI.

§. I.

Quinam admittantur ad accusandum Matrimonium, vel testificandum contra illud?

Stagatur contra matrimonium ad separationem thori propter adulterium, solus ad accusandum admittitur Coniux innocens, quia hujus tantum, non autem alterius interest. Si verò agatur ad separationem vinculi matrimonialis, ob hujus scilicet nullitatem, propter impedimentum consanguinitatis v. g. primò omnium admittuntur parentes ad accusandum, & his deficientibus proximiores consanguinei, ac post hos etiam extranei, præsertim maturiores & antiquiores vicinix; & si conjugum tantum interfit valere, vel non valere matrimonium, vel si impedimentum sit, in quo se ipsos iurare possunt conjuges, uti est impedimentum erroris, impotentix v. g. soli conjuges ad accusan-

dum admittuntur, cum hi possint, si non velint ut conjuges, saltem ut frater & soror cohabitare. Omnes autem, qui admittuntur ad accusandum, admittuntur etiam ad testificandum, pro, vel contra matrimonium, dummodo alii sint idonei testes, ita tamen ut etiam Parentes & Consanguinei &c. in causa consanguinitatis v. g. testificari possint, prout sumitur etiam ex *c. Videtur 3. h. t.* (cum tales præsertim Genealogiam suam nosse videantur, & idem possit esse testis, qui fuit accusator, aut denunciator prout ex variis iuribus *caus. 35. q. 6.* patet.

§. II.

Quinam ab accusatione Matrimonij sunt repellendi?

Respondetur, repelli debent primò ab accusando matrimonium, qui propter quæstum accusationem intendunt. *c. Significante 5. h. t.* cum talis accusatio non fiat ex bono zelo, & collusionibus obnoxia sit. Secundò repelli debent,

Ttt 3